

Voorzitter

Waarschijnlijk is dit de laatste begroting, die ik vanaf deze plaats zal behandelen. Vooraf de complimenten aan de organisatie, die er in is geslaagd een heldere begroting te maken, die weer iets beter leesbaar is dan vorig jaar.

Kijken we naar die begroting dan valt mij een aantal zaken op. De in de kadernota benoemde zaken zijn allen in dezelfde of een aangepaste wijze doorgevoerd. Dit of de raad hier nu wel of niet voor was. Ik begrijp de argumenten van de wethouder financiën om volgend jaar een goede financiële situatie over te dragen, minder is dat hij de OZB hiervoor als sluitpost gebruikt en geen andere besparingen heeft gezocht. Toch spreekt men weer van een gezonde financiële situatie. De afgelopen jaren heb ik steeds aangevoerd dat die niet zo gezond was en nu bij het scheiden van de markt is de wethouder het met mij eens, gezien de voorgestelde belastingverhoging. Sorry voorzitter, maar als mijn begroting sterk afhankelijk is van het iets meer of minder krijgen van het rijk, de befaamde septembercirculaire, dan mag ik niet roepen, dat wij financieel gezond zijn. Ik vraag me ook af of een grotere verantwoordelijkheid van de wethouder financiën niet noodzakelijk is. Bijvoorbeeld door hem bij grote projecten mede te laten ondertekenen en mede verantwoordelijk te maken. Iets wat bij de vorming van een nieuw college zeker aan de orde zou moeten komen. Graag hoor ik hierover de mening van mijn collega's in tweede termijn.

De extra OZB verhoging . Dit is een verhoging, die ook niet nodig zou zijn als dit college bij de behandeling van de kadernota goed geluisterd had. Zo kan de investering in de voorbereiding op de omgevingswet worden uitgesteld. Het zelfde geldt voor de reservering van de reconstructie van de N69 en de traverse. De toeristenbelasting kan verhoogd worden. Ook voor het plan voor de revitalisering van het centrum van Aalst kan het budget naar achteren worden geschoven. Kaders zijn niet vastgesteld en ook de financieringsbehoefte en mogelijkheden zijn niet bekend. Hier zullen eerst alle financieringsmogelijkheden moeten worden onderzocht voor tot budgettoekenning kan worden overgegaan.

Nu wordt de weinig florissante financiële positie natuurlijk net als bij veel andere gemeenten veroorzaakt door de bodemloze put die door de transitie jeugdzorg in 2015 is ontstaan. Hoewel de invoering en het vervolg inhoudelijk erg goed verlopen is, waarvoor de wethouder dan ook alle complimenten verdient, is de financiële kant veronachtzaamd.

Bij de jaarrekening 2015 en bij de begroting 2017 is geconstateerd dat de gemeente de kosten voor de Jeugdzorg niet geheel in eigen hand heeft en dat vanuit het Rijk te weinig middelen voor de Jeugdzorg aan de gemeente zijn toegekend. De verwachting is dat de kosten voor de Jeugdzorg in 2018 € 1,9 miljoen gaan bedragen. Ook blijkt de Raadswerkgroep Sturing Sociaal Domein geen voorstellen te hebben gedaan, die op korte termijn tot een structurele verlaging van de uitgaven Jeugdzorg zullen leiden. De jeugd is onze toekomst en de jeugd die deze zorg nodig heeft dient die ook te krijgen. De kosten zijn voor mij dan ook op dit moment onvermijdelijk. Maar we moeten ons wel realiseren, dat we zo niet door kunnen gaan. Blijkt de voorgenomen actie op het gebied van preventie binnen afzienbare termijn geen resultaat op, dan moeten we ons afvragen hoe dit verder moet. Een jaarlijks tekort van € 800.000-1.000.000 kunnen we niet lang vol houden. Het tafelzilver is al verkocht en de reserves uitgehold. Ook zijn de baten uit de bouwgrondexploitaties opgesoupeerd. Preventie zorg Sociaal Domein is dus wat mij betreft onvermijdelijk omdat mijns inziens door te investeren in preventieve zorg op termijn de inkoop van dure zorg kan worden beperkt. Gelet op de beperkte middelen zou ik het gevraagde bedrag voor 2018 echter willen halveren en ten laste van het eigen budget willen brengen. Nu wordt er geld gevraagd voor iets waarvan men nu niet aangeeft wat men er mee denkt te doen en wat men er mee wil bereiken, behalve dan preventief en mogelijk

besparen. Wat te globaal en weinig zeggend is. Door het ten laste van het eigen budget te brengen zal er beter met het geld worden omgesprongen. Mocht dit geen oplossing zijn, dan rest ons denk ik niets anders dan budgettering.

De afvalstoffenheffing.

Deze heffing moet wettelijk kostendekkend zijn. Nu wordt de inwoner in een keer geconfronteerd met een verhoging van 6,5 % in 2018 en de volgende jaren 2,5 %. Een typisch voorbeeld van wanbeleid. Afgelopen jaren heb ik steeds aangegeven, dat de zogenaamde lastenverlichting op dit gebied een sigaar uit eigen doos was, hetgeen door de wethouder tijdens de oordeelsvormende vergadering zelf is gememoreerd. Met andere worden een lichte stijging toen had deze forse verhoging kunnen voorkomen. Eind dit jaar begin volgend jaar is ons de evaluatie van het ophalen per afvalfiets beloofd. Tevens is toegezegd dat er een berekening zal worden gemaakt van de kosten en rendement bij inzameling van afval gescheiden bij de bron en inzameling centraal en scheiding achteraf met behulp van de nieuwste technieken. Graag hoor ik van de wethouder of dit nog steeds juist is. De uitkomst hiervan zal voor een groot deel de hoogte van de heffing gaan bepalen.

Rest mij nog om kort in te gaan op de plannen met Het Hazzo. Begroot is € 400.000,- de geschatte kosten liggen eerder rond 1,7 miljoen. Inzicht wordt pas na de begroting gegeven. Graag hoor ik hoe het college met deze discrepantie omgaat.

Antwoorden van het college en moties of amendementen van de coalitie zullen bepalen of ik voor of tegen deze begroting ga stemmen. Het zelf maken van moties en amendementen is zoals de afgelopen 3 jaar duidelijk bleek bij deze coalitie verspilde energie.

Peter Oolbekkink